

... ale není na místě dělat z eura strašáka

Datum: 10.7.2007 Autor: OLDŘICH DĚDEK Zdroj: Mladá fronta DNES Rubrika: Názory Strana: 13

Kolik křivých nařčení a poplašných zpráv musel odrážet projekt společné měny, to dnes již nikdo nespočítá. Obyčejně čas mnohé tyto smyšlenky nechal rozplynout jako páru nad hrncem, nová doba však přináší nové výzvy a s nimi jako tažní ptáci přilétají i nové výpady. Poručík Troník z Černých baronů, kterého si Pavel Páral přivolal na pomoc v článku Strčte si to euro za klobouk (MFD 2. 7.), by před několika lety často pokládal následující kontrolní otázku: „Co se stane, soudruzi, s růstem české ekonomiky, až začne plnit maastrichtské kritérium inflace?“

A odpovídal: „No přece růst úplně ztuhne pod restrikcí ČNB, která se zhlédne ve vidině nepřirozeně nízké inflace.“

Vymýšlení nových a nových mýtů

Čeho jsme však svědky dnes? Česká ekonomika roste nevidanými tempy a současně již několik let nanečisto plní maastrichtský požadavek nízké inflace. Zkrátka padl jeden falešný mýtus, takže je třeba vymýšlet mýty nové.

Hitem letošní sezony, který si Pavel Páral také s chutí prozpěvuje, je domněle buzerující hnidopišství bruselských a frankfurtských úředníků vůči novým zájemcům o euro. Tato melodie však zní poněkud disharmonicky a line se z neznalosti faktu, že maastrichtská kritéria dle smluvních ujednání se nehodnotí staticky jako fotografický snímek, nýbrž též s důrazem na tzv. udržitelnost. Je to stejné jako žít v omylu, že Česká republika tím, že dosáhla v roce 2006 deficitu veřejných financí 2,9 procenta HDP, splnila maastrichtské fiskální kritérium, jež požaduje nejvýše tři procenta. Ve stejném duchu Evropská komise odepřela Litvě vstup do eurozóny též kvůli trendovému směřování inflace. Dnes se litevský index spotřebitelských cen přibližuje k pěti procentům. Může nás možná rmoutit, že nastavená pravidla hry neumožňují vstup do eurozóny zemím s výhledově tak vysokou inflací.

Nezaměňujme však neznalost všech zákoutí dohodnutých pravidel se znalostí nějaké jejich popularizační kuchařky, jejíž četba následně vyvolává pocit diskriminace.

Poněkud zbytečné Páralovo rozhořčení

Ve svém rozhořčení Pavel Páral také stěží mohl pominout a náležitě neopepřit standardní námitku, že z dosavadních dvou kanálů cenového dohánění – skrze inflaci a skrze zhodnocování měnového kurzu – vstup do eurozóny vyřadí ten druhý, načež se prý můžeme těšit na vyskočení domácí inflace k sedmi procentům.

Seriózní pojednání o tomto problému by předně nemělo zapomínat, že k uzavření kurzového kanálu dojde nejdříve v roce 2012, takže do té doby má česká ekonomika stále dost času k dohánění evropských cen prostřednictvím zhodnocování kurzu.

Dále je třeba vidět, že česká ekonomika je stále intenzivněji vystavena ostré konkurenci na trzích Evropské unie, která představuje efektivní záklopku proti vyššímu než tamnímu růstu cen. A konečně i po přijetí eura by česká ekonomika snad nemusela opustit protiinflační pojistku, kterou je soulad růstu reálných mezd a produktivity práce. Za těchto okolností se zdá strašák vysoké inflace po našem zakotvení v eurozóně tak trochu vyumělkovaný.